

*dnevi poezije
in vina*

© BELETRINA, 2015. VSE PRAVICE PRIDRŽANE.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Prva ustanoviteljica Študentske založbe,
predhodnice zavoda Beletrina,
je Študentska organizacija Univerze v Ljubljani.

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:

WWW.BELETRINA.SI

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.113.6-1

HANSSON, Pär

Neverjetno nemogoče / Pär Hansson ; v slovenski jezik prevedla Mita
Gustinčič Pahor. - Ljubljana : Beletrina, 2015

ISBN 978-961-284-093-8

280625920

Pär Hansson NEVERJETNO NEMOGOČE

Prevod

Mita Gustinčič Pahor

Izvršna urednica

Špela Pavlič

Lektura

Barbara Cerkvenik

Prelom

Jana Kuharič

Tehnični urednik

Marko Hercog

Izdajatelj

Beletrina

Borštnikov trg 2, 1000 Ljubljana

www.zalozba.org

Za založbo

Mitja Čander

Naklada: 1000 izvodov

Ljubljana 2015

Pär Hansson
NEVERJETNO NEMOGOČE

v slovenski jezik prevedla Mita Gustinčič Pahor

Rummet är randigt av ljus och mörker

det gungar och kränger
en hel sommars varma solljus
pressas in genom persiennen
till ränder
i ett uppslaget skrivhäfte i en
dammig grå evighet han håller sig
på de smala solbelysta fälten och
försöker skriva men kan inte
forma de rätta snirklande bokstäverna
kan inte hålla pennan hans händer
är förvandlade
till kniv och gaffel och kan inte
förstå kan alls icke fatta bara
med dessa klumpiga silverbestick rista skära
hacka och hacka
papperet i tunna slamsor av ljus

Soba je črtasta od svetlobe in teme

ziblje se in se nagiba
topla svetloba enega celega poletja
se stlači skozi žaluzije
v črte
v odprt zvezek v
prašno sivo večnost, on se drži
ozkih od sonca obsijanih polj in
poskuša pisati, a ne more
pravilno izoblikovati zavutih črk
ne more držati svinčnika, njegove roke
so se spremenile
v nož in vilice, ne more
razumeti, sploh ne dojema, le
s tem nerodnim srebrnim priborom vrezuje, reže
seklja in seklja
papir na tanke trakove svetlobe

The Room is Striped by Light and Darkness

It rocks and overturns
an entire summer's warm rays
are pressed in through the venetian blinds
into stripes
in an opened spiral notebook in a
dust-laden gray eternity he remains
on the narrow sunlit fields and
tries to write but can't
shape the rightly flourished letters
cannot hold the pencil his hands
are transformed
into knife and fork and cannot
grasp cannot comprehend in the least
with these clumsy silver utensils but to cut to cleave
to chop and chop
the paper into thin particles of light

translated by Tim Dinan

Skallgång

det sägs att du vänt dig inåt landet
för att slippa se din egen spegelbild
och att du stundtals gör dig själv illa
går in via näsan och gräver ut
en egen mytologi

det sägs att du saknar simultanförmåga
som om enskildheterna vore alltför många
att du inte kan ta det där steget tillbaka
för att på så sätt ta in hela bilden
när det talas frenetiskt om tystnaden
ligger du redan i hagen och tiger
solen genomlyser kons juver

det sägs att du dragit dig undan
trätt ett grovt halsband av torkade
gäddskallar och rasslar omkring där ute
framåthukad över myrarna
din gestalt har skymtats från skogsmaskiner
när du klivit flyttblock med eldens kraft
och undkommit med korta snabba steg

Iskanje

govori se, da si se obrnil proti celini
da bi se ognil svojemu odsevu
in da si včasih storiš kaj hudega
noter greš skozi nos in iz njega izkoplješ
lastno mitologijo

govori se, da ti manjka večšina simultanosti
kot bi bilo podrobnosti čisto preveč
da bi naredil tisti korak nazaj in
videl celotno sliko
ko frenetično govorijo o tišini
ti že molče ležiš na pašniku
in sonce sveti skozi kravje vime

govori se, da si se umaknil
si naredil grobo ogrlico iz posušenih
ščukinih lobanj in zdaj tam zunaj ropotaš
zgrbljen nad močvirji
z gozdarskih strojev so videli tvojo postavo
ko si z močjo ognja klal balvane
in se izmuznil s kratkimi hitrimi koraki

Search

it is said that you have turned inland
to avoid your own reflection
and that you sometimes do yourself harm
go in through your nose and dig out
a personal mythology

it is said that you lack simultaneous capability
as if the particulars were too plentiful
that you are unable to take that step back
in order to take in the whole picture
when silence is frenetically talked about
you already lie in the pasture and say nothing
the sun shines through the cow's udder

it is said that you have withdrawn
made a rough necklace of dried
pike-heads and rattle around out there
hunched over the bogs
your figure has been spotted from forestry machines
when you have split boulders with the force of fire
and escaped with short quick steps

det sägs att du förläst dig i en universitetsstad
små avflådda bitar av din hud har påträffats
uppspända inuti förfallna lador
det sägs att ditt handlingsmönster saknar all logik
man vet att du mestadels lever på fisk och bär
men omtalar dig som det värsta sedan vargen

man vet att du trivdes med böcker
du ljudade dig fram genom biblioteken
och stack in främmande föremål
mellan boksidorna i vissa utvalda
passager: döda insekter
tomhylsor fiskrens

det sägs att du arbetar om nätterna
stjäl tvätt från de yttre gårdarna
och spänner upp ljusa lakan mellan träden
som du vittjar på feta nattfjärilar
du fick med dig en hemslöjdad kniv
med vilken du täljer bubblor i sjövatten
tunna och löftesrika natt efter natt

govori se, da si se zaštudiral v nekem
univerzitetnem mestu
v propadajočih skednjih so našli
majhne koščke tvoje odrte, razpete kože
govori se, da je tvoj vzorec obnašanja brez vsake
logike
vedo, da v glavnem živiš od rib in gozdnih jagod
a o tebi govorijo kot o nečem najhujšem takoj za
volkom

ve se, da si se med knjigami dobro počutil
v knjižnicah si glasno bral
in med knjižne strani
pri izbranih pasažah
vtikal nenavadne predmete: mrtve žuželke
prazne tulce, ribji drob

govori se, da delaš ponoči
s samotnih kmetij kradeš perilo
med drevesi razgrinjaš svetle rjuhe
iz njih prazniš debele nočne metulje,
dobil si ročno izrezljan nož

one knows that you were comfortable around
books
you sounded your way through the libraries
and placed foreign objects
between the pages of certain selected
passages: dead insects
empty cartridges, fish remains

it is said that you have read too many books in a
university town
small flayed-off bits of your skin have been found
stretched up inside dilapidated barns

it is said that your course of action lacks all logic
one knows that you primary live off fish and berries
but speak of you as the worst thing since the wolf

one knows that you work at night
steal laundry from the outlying farms
and stretch bright sheets between the trees
that you use to catch fat nocturnal butterflies
you carry with you a handcrafted knife

det sägs att du dragit dig undan
för att fläta en vinterdräkt av björknäver
invänta den första snön och gå till vila
i björnhonors lämnade rum
man har hittat lösa blad ur din dagbok
lyckats uttyda tecknen för *man vapen hund*
en skallgångskedja skingrad för vinden

s katerim v jezerski vodi oblikuješ mehurčke,
tanke in obetajoče noč za nočjo

govori se, da si se umaknil
da bi si iz brezovega lubja spletel zimski plašč
počakal na prvi sneg in legel k počitku
v zapuščene brloge medvedk
našli so iztrgane liste iz tvojega dnevnika
uspeli so razbrati znake za *človek orožje pes*
v vetru se razkraplja veriga iskalcev

with it you whittle bubbles in seawater
thin and full of promise night after night

it is said that you have withdrawn
in order to braid a winter coat from birch bark
to await the first snow and go into hibernation
in the abandoned dens of she-bears
one has found loose pages from your diary
has managed to decipher symbols for *man weapon*
dog
a search-line scattered in the wind

translated by Jennifer Hayashida

Förklaring

Döden är en förklaring för familjer. När en familjemedlem går bort borras en brunn, öppnas en luckan som får de efterlevande att se varandra mycket allvarigare i ögonen. Man samlas tidigt en morgon vid denna djupborrade brunn. Man fäster en hink vid en lång hållfast lina, fäster linan vid en spole, turas om att veva och låter sedan den till brädden vattenfyllda hinken gå runt. Man överräcker det tunga kärlet, ser varandra i ögonen. Man dricker litervis av detta kalla klara vatten.

Det här gäller inte bara den för dagen närmast sörjande familjen vars far drabbats av hjärtinfarkt under sitt löppass. Det gäller också de andra familjerna. De som står samlade i klungor på en parkeringsplats, uppklädda, i väntan på att kyrkklockorna ska ringa in. Männen ser på sina bilar på ett annat sätt. De ser sina bilar med andra ögon. Kvinnorna ser in i männens ögon. Deras blickar nästan sammanfaller. Och barnen ser på träden, bilarna, mödrarna och fäderna med helt nya, förundrade ögon.

Preobrazba

Smrt je za družine preobrazba. Ko družinski član umre, nastane vodnjak, izvrtja se odprtina, ki povzroči, da si svojci veliko resneje gledajo v oči. Pri globokem vodnjaku se zberejo zgodaj zjutraj. Na dolgo, močno vrv privežejo vedro, vrv namestijo na škripec, izmenjaje spuščajo in dvigajo vedro in ga zvrhanega pošiljajo naokrog. Podajajo si težko posodo, se gledajo v oči. Te hladne, čiste vode spijejo na litre.

To se ne tiče samo najožje in tisti dan najbolj žalujoče družine, katere očeta je med tekom zadel srčni infarkt. To zadeva tudi druge družine. Tiste, ki v skupinicah zbrane na parkirišču, lepo oblečene, čakajo, da jih zvonovi pokličejo v cerkev. Moški gledajo svoje avtomobile drugače. Gledajo jih z drugimi očmi. Ženske gledajo v oči moških. Njihovi pogledi skorajda sovpadajo. In otroci gledajo drevesa, avtomobile, matere in očete s povsem novimi, začudenimi očmi.

Transfiguration

Death is a transfiguration for families. When a family member departs, a well is bored, a gap opens which allows the survivors to look one another far more seriously in the eye. Early one morning you assemble around this deeply bored well. A pail is attached to a long sturdy rope, the rope to a reel, you take turns cranking the handle and then let the pail, filled to the brim with water, go around. You hand over the heavy vessel, look one another in the eye. You drink this cool clear water by the liter.

This pertains not only to the immediate family in mourning, whose father has suffered a heart attack while he was out running laps. It also applies to the other families. Those who stand around in groups in a parking lot, dressed up, waiting for the bells to toll them into church. The men look at their cars some other way. They look at their cars with different eyes. The women look into their husbands' eyes. Their gazes almost coincide. And the children look at the trees, the cars, their mothers and fathers with entirely new, astonished eyes.

Det är när man låter ett alltför stort hjärta löpa: en inre explosion på en cykelbana mellan Vännäs och Vännäsby. Ett hastigt fränfalle innan kroppen ens hunnit ta mark. Att inte hinna känna markens hårdhet en sista gång. Att dö i luften. Det är att halvfärdig bli hängande under klockornas dån. Men det är också klockornas dån i sig. Klockornas egna kopparfärgade klanger när de ringer in de uppklädda, samlat gråtande familjerna. Det är familjer som aldrig varit tydligare samlade. De ser varandra mycket tydligt nu. De står grupperade i klungor framför sina fordon. Det är tidigt på dagen. Deras ögon är nyborrade brunnar. Döden finns mitt ibland dem, förklarar och förklarar.

To se zgodi takrat, ko dovolite, da gre čisto preveliko srce teč: notranja eksplozija na kolesarski stezi med Vännäsom in Vännäsbyjem. Hitra smrt, še preden telo pristane na tleh. Da še zadnjič ne uspe začutiti trdote tal. Umreti v zraku. To je napol dokončan obviseti v donenju zvonov. A je tudi donenje zvonov samo. Bakreno obarvan zven zvonov, ko kliče lepo oblečene, zbrano jokajoče družine v notranjost. Družine, ki nikoli doslej niso bile bolj jasno zbrane. Zdaj vidijo drug drugega veliko bolj razločno. V skupinah stojijo pred svojimi vozili. Zgodaj je še. Njihove oči so na novo izvrtani vodnjaki. Med njimi je smrt, ki preobraža in preobraža.

It is when you let a heart that is much too large just run: an internal explosion on a bicycle path between Vännäs and Vännäsby. A quick death before the body has even managed to hit the ground. Unable to feel the hardness of the ground one last time. Dying in the air. To remain hanging, half-finished, amid the thunderous pealing of the bells. But also the thundering of the bells in itself. The bells' own bronze-toned clang tolling the assembled, dressed-up, weeping families inside. The families that have never been more distinctly gathered. They see one another very clearly now. They stand clustered into small groups in front of their vehicles. It is early in the day. Their eyes are newly bored wells. Death is right in their midst, transfiguring and transfiguring.

translated by Rika Lesser

Glitter

Morgonsolen gav ljus och glitter över älven och den glesa skogen framför älven. Denna morgon var människor upphängda i linor i träden på våran gård. Det var barns kroppar som hängde i träden, de bar vuxnas huvuden och vuxnas drag. Deras ansikten var stora och mogna som frukter, medan kropparna var mindre och tillbakabildade. Jag lade märke till denna skillnad mellan kropp och huvud.

Linorna var fästa under armarna och deras axlar var uppskjutna mot de runda kinderna. De hängde som i selar och vissa av dem log mot mig, trötta leenden, som om de nyligen bärgats ur havet eller från en olycksplats. Några kände jag igen, andra inte alls. Men de fanns där framför mig, församlade och verkliga som en bekantskapskrets. Bakom dem göt solen sitt ljus över älvens vatten, och nu log de allesammans mot mig och jag kände mig inte längre nervös.

Jag gick omkring under de stora björkarna och tog på deras torra kroppar, deras rodnade kinder, fötterna som spjut riktade mot jorden. Jag visslade

Bleščanje

Jutranje sonce je s svetlobo in bleskom oblilo reko in redek gozd pred njo. Tega jutra so na našem dvorišču z dreves z vrvi viseli ljudje. Z dreves so visela otroška telesa, imela so odrasle glave in odrasle poteze. Njihovi obrazi so bili veliki in zreli kot sadeži, telesa pa so bila manjša in še slabo razvita. Opazil sem to razliko med telesi in glavami.

Vrvi so imeli pod rokami in ramena so bila dvignjena k okroglim licem. Viseli so kot iz kengurujčkov in nekateri so se mi nasmihali z utrujenimi nasmehi, kot bi jih pravkar rešili iz morja ali s kraja nesreče. Nekateri sem prepoznal, drugih sploh ne. A bili so tam, zbrani pred mano in resnični kot kakšen krog znancev. Za njimi je sonce s svojo svetlobo zalilo reko in zdaj so se mi skupaj nasmihali, nič več nisem bil nemiren.

Hodil sem pod velikimi brezami in se dotikal njihovih suhih teles, pordelih lic, njihova stopala so bila kot sulice usmerjena v zemljo. Požvižgaval sem si znano melodijo, oponašal veter ter vse, kar sem videl, pognal v gibanje. Suhe roke otrok so bingljale

Glitter

The morning sun bestowed light and glitter over the river and the sparse forest in front of the river. On this morning people were suspended by cords from the trees behind our house. Children's bodies hung from the trees; they bore the heads of adults and the features of adults. Their faces were large and ripe like fruits, while their bodies were smaller, atrophied. I took note of that difference between bodies and heads.

The cords were secured under their arms, and their shoulders shot up toward their round cheeks. They hung as in harnesses and certain individuals smiled at me, tired smiles, as if they had recently been rescued from the sea or from the scene of an accident. Some of them I recognized, others not at all. But there they were before me, gathered up and real as a circle of friends. Behind them the sun poured its light over the water in the river, and now they all smiled at me and I no longer felt nervous.

I walked around under the tall birches and touched their dry bodies, their reddened cheeks,

på en känd melodi, jag härmade vinden och satte
allt jag såg i rörelse. Barnens torra händer vickade
i vinden. Deras föräldrars tunga huvuden gungade
och log. Det var kropp och huvud och rymden
däremellan, ett gap av sol som gav och gav.

v vetru. Težke glave njihovih staršev so se zibale in nasmihale. Bila sta telo in glava in veselje tam vmes, in zevajoča sončna svetloba, ki je dajala in dajala.

their feet like spears pointing toward the earth. I whistled a wellknown tune, I imitated the wind and set everything I saw in motion. The children's dry hands swayed in the wind. The heavy heads of their parents swung and smiled. The body and the head and the space between them, gaping sunlight that gave and gave.

translated by Rika Lesser

Björkar

Jag ser på teve, jag ser det som visas. Ett stort rött trähus transporteras på en trailer längs ett mindre samhälles huvudgata. Ortens invånare kantar gatan och deras blickar följer ekipagets färdväg. Ett åldrat par har stämt kommunen för att de utan lov avverkat två björkar på deras tomt. Träden stod i vägen när huset skulle fram. Träden blockerade husets framfart och sågades ner av vana händer. Närbild ett: Den gamla kvinnans behärskade gråt när hon berättar att hennes egen mor som ung planterade de båda björkarna. Närbild två: Hennes makes fötter, som förstenade, bredvid stubbarna och sågspånet som ligger utspritt i gräset. Huset transporteras genom Vännäs köping, gatan är kantad av folk. Män och kvinnor nickar och pratar, barn äter godis och glass. Det liknar en procession. Som ett radband av huvuden framför den brinnande skogen. Jag ser det jag ser. Jag ser det som syns och sätter mig helt nära skärmen, stryker med handen över det torra, dammiga glaset och försöker urskilja ansikten i hopen av människor.

Breze

Gledam televizijo, gledam, kar kažejo. Po glavni ulici manjšega kraja šleper prevaža veliko rdečo leseno hišo. Prebivalci stojijo ob robu in s pogledi sledijo poti ekipe. Starejši par je tožil občino, ker so brez njenega dovoljenja posekali dve brezi na njuni parceli. Pri prevozu hiše sta bili drevesi na poti. Drevesi sta ovirali prehod in vajene roke so ju posekale. Prvi posnetek od blizu: starkin obvladan jok, ko pripoveduje, da je obe brezi posadila njena mati še v mladosti. Drugi posnetek od blizu: stopala njenega moža, kot okamenela poleg štorov, ter po travi raztresena žagovina. Hišo prevažajo čez trg Vännäs, ulica je na obeh straneh obdana z ljudmi. Moški in ženske kimajo in se pogovarjajo, otroci jedo sladkarije in sladoled. Podobno je procesiji. Kot rožni venec iz glav pred gorečim gozdom. Vidim, kar vidim. Vidim, kar se vidi, in se usedem čisto k ekranu, z roko povlečem po suhem, prašnem steklu in v množici ljudi poskušam razbrati obraze.

Birches

I watch TV, I watch what is shown. A big, red wooden house is transported by tractor-trailer along the main street of a small town; the townspeople line the street and their gazes follow the route of the trailer. An elderly couple has sued the municipality because two birches on their lot have been cut down without their permission. The trees were in the way when the house was coming through. The trees blocked the house's advance and were sawed down by practiced hands. First closeup: The old woman's restrained weeping when she recounts how her own mother as a young woman planted the two birches. Second closeup: Her husband's feet, as if turned to stone, beside the stumps and the sawdust scattered in the grass. The house is transported through the market town of Vännäs; the street is lined with people. Men and women nod and chat, children eat candy and ice cream. It looks like a pageant. Like a string of heads in front of the burning forest. I see what I see. I see what is visible and sit very close to the TV screen, run my finger over the dry, dusty glass and try to distinguish the faces in the crowd.

translated by Rika Lesser

*Talgoxen drog ett streck i luften över pappas
axel*

En fluga väcker mig
med sina kittlingar
min rygg
är inte oändlig
pappa hugger ved i ljuset på gården
en talgoxe flyger
över hans axel
på huggkubben ligger vändbar tid
vriden i veden
han höjer yxan, molnen speglas
och veden
förvandlas till trumpeter av plast
änglars gälla röster
delar ut
morgonens order

jag går ner i matkällaren
det är något jag ska hämta
där i svalkan
fast jag ingenting ser

*Sinica je narisala črto v zraku nad očetovimi
rameni*

Muha me zbudi
z žgečkanjem
moj hrbet
ni neskončen
v svetlobi na dvorišču oče seka drva
sinica leti
nad njegovimi rameni
na tnalu leži obrnljiv čas
skrivenčen med drvmi
oče dvigne sekiro, v njej se zrcalijo oblaki
in drva
se spremenijo v plastične trobente
rezki glasovi angelov
delijo
jutranje ukaze

grem v klet
po nekaj moram
tja dol v hlad
nič ne vidim

*The Nuthatch Drew a Line in the Air Over
Dad's Shoulder*

A fly wakes me
with its tickling
my back in not infinite
dad is chopping wood in the light of our courtyard
a nuthatch flies
over his shoulder
on the chopping block is turnable time
twisted in the wood
he raises the ax, clouds are reflected
and the wood
is transformed into plastic trumpets
bright voices of angels
give
this morning's orders

I go down to the basement
there's something I'll pick up there
in the coolness
though I see nothing

hittar jag ändå
nu ser jag
mörkret
nu vistas jag i mörkret
hyllans spånskiva är ett landskap
som är buckligt av fukt
rödbetor, mögel
som frost
syltburkar med glaslock
gummiringar och byglar, lingon
lingonsylt lingon lingonsylt
jag lyfter en burk, känner
dess vikt
burken är varm
nya etiketter klistrade över gamla
för mörkt för att läsa
för ljust
att låta bli

bokstäver, årtal
det verkar otroligt omöjligt
varma

a vseeno najdem
zdaj vidim
temo
zdaj sem v temi
iverna polica je od vlage
nagubana pokrajina
rdeča pesa, plesen
kot ivje
kozarci za džem s steklenimi pokrovčki
gumijastimi obročki in zapirali, brusnice
brusnični džem brusnice brusnični džem
dvignem kozarec, čutim
njegovo težo
kozarec je topel
nove etikete prilepljene čez stare
pretemno je da bi bral
presvetlo
da ne bi

črke, letnice
zdi se neverjetno nemogoče
topli so

I find my way
now I see
darkness
now I'm in the darkness
the shipboard shelf is a landscape
dented by moisture
beetroots, mold
like frost
jam jars with glass lids
and wire clamps
rubber rings lingon
lingonberry jam lingon lingonberry jam
I lift a jar, feeling
its weight
the jar is warm
new labels pasted over the old ones
too dark to read
too bright
to resist

letters, years
it seems unbelievable impossible
warm

fastän de stått här i månader
havre havregrynsgröt
spånskivan
är en slätt med människor
insvepta i filter och gamla täckjackor
de är på väg
de bär sina barn
drar kärror med redskap, räfsor, spadar
hammare, mejslar
barn bär sina syskon och tygbylten
med elsopor
kretskort blänker, koppartråd
någon sackar efter och stöttas upp
någon faller
men dras med
månen ryter
som ett vakuum
koppartråd blänker

nu ringer det i tyget det ringer
i soporna
det liknar en kö och ingen svarar
dessa människor

čeprav so tu že mesece
oves ovsena kaša
iverna plošča
je ravnica z ljudmi
zavitimi v odeje in stare plašče
na poti so
nosijo svoje otroke
vlečejo vozičke z orodjem, grabljami, lopatami,
kladivi, dleti
otroci nosijo svoje sorojence in cule
z elektronskimi odpadki
vezja, bakrene žice se bleščijo
nekdo zaostane, gredo ponj
nekdo pade
ga poberejo
luna rjove
kot vakuum
bakrene žice se bleščijo

zdaj zazvoni v culah, zvoni
v smeteh
kot v čakalni vrsti in nihče se ne oglasi
ti ljudje,

though they've been here for months
oat porridge oats
the shipboard
is a plain with people
wrapped in blankets and old quilted jackets
they're on their way
they carry their babies
pulling carts with tools, rakes, shovels
hammers, chisels
children carry their siblings and cloth bundles
with electronic waste
circuit board glitter, copper wire
someone falls behind
is gathered in
someone stumbles
is embraced
the moon roars
like a vacuum
copper wire glitters

now it rings in the cloth it rings
in the waste
just like a queue and no one answers

vad vill de mig
vad är det
jag inte förstår
dagen gryr
som ett vakuum
nu säckar de ihop en efter en
de som inte lyfts upp
blir uppätta
av hundar
när jag slår på strömbrytaren
stannar all rörelse
sylten blir sylt och burkarna
blir burkar
stora små, med lock, byglar

när jag släcker lyset
blir sylten svart
inte ett blänk
i glasen
inte ett rop på hjälp
kärror, kläder, ägodelar
lämnas
man bär sin egen vikt

kaj hočejo od mene
česa
ne razumem
svita se
kot vakuum
zdaj padajo eden za drugim
tiste, ki jih ne poberejo,
pojedo
psi
ko pritisnem na stikalo
se vse gibanje ustavi
džem postane džem in kozarci
postanejo kozarci
veliki, majhni, s pokrovčki, zapirali

ko ugasnem luč
džem postane črn
brez enega samega odseva
na steklu
niti enega klica na pomoč
vozičke, oblačila, lastnino
pustijo
nosijo svojo lastno težo

these people
what do they want from me
what is it
I don't understand
the day dawns
like a vacuum
now they're falling behind one by one
those who are not lifted up
are eaten
by dogs
when I turn on the light switch
all movement stops
the jam becomes jam and the jars
become jars
large, small with lids, clamps

when I turn off the light
the jam becomes black
not a shine
in the glass
not even a cry for help
carts, clothes, belongings
are left behind

man bär varandras
havre
havregrynsgröt havre
havregrynsgröt
det är hit de är på väg
så jag tänder lyset igen
jag tänder och släcker och tänder
och släcker

längre fram gror sättpotatisen
i svarta lådor
de uppvända trådarna
bygger en lykta
potatisen tänker
försöker prata
potatisen vill säga
otroligt omöjligt
allt är organiskt allt är konstgjort
alla varor
och material och mänskliga tankar
intelligenta och idiotiska
det rinner
över ytorna, ingenting

drug drugemu nosijo
oves
ovseno kašo oves
ovseno kašo
sem so namenjeni
zato spet prižgem luč
prižgem in ugasnem in prižgem
in ugasnem

malo dlje naprej v črnih zabojih
kali semenski krompir
navzgor obrnjene žice
tvorijo svetilko
krompir razmišlja
skuša govoriti
krompir hoče reči
neverjetno nemogoče
vse je organsko in vse je umetno
vse stvari
in ves material in človekove misli
inteligentne in idiotske
vse teče
čez površine, ničesar

you carry your own weight
you carry each others
oat
porridge oats oat
porridge oats
they're headed this way!
so I turn on the light again
I turn it on and off
on and off

further ahead the seed potatoes sprout
in black boxes
the upturned threads
build a lantern
the potatoes think
try to talk
the potatoes want to say
unbelievable impossible
everything is organic everything is artificial
all the goods
materials, human thoughts
intelligent and stupid
it all runs

är bara inuti
det är hit de är på väg
jag måste gömma mig

när jag kommer uppför trappan
äntligen dagsljus
burken i min hand
har svalnat
pappa står kvar med yxan höjd
himlen i yxan
trumpeterna
inte längre trumpeter
ved, moln
och änglars röster
nu så ljusa
att de inte hörs
jag minns talgoxen

ni samo v notranjosti
sem so namenjeni
moram se skriti

ko pridem po stopnicah navzgor
končno dnevna svetloba
kozarec v moji roki
se je ohladil
oče še vedno s sekiro v zraku
na sekiri nebo,
trobente
niso več trobente
drva, oblaki
in glasovi angelov
ki so zdaj tako svetli
da so neslišni
spomnim se sinice

over the surface, nothing
is only on the inside
they're headed this way, I have
to hide

when I get up the stairs
finally daylight
the jar in my hand
has cooled
dad is still there with his ax raised
heaven in the ax
the trumpets
no longer trumpets
wood, clouds
and angel voices
now so bright
they cannot be heard
I remember the nuthatch

translated by Susanne Ryan and Pär Hansson

Innehåll

Rummet är randigt av ljus och mörker	4
Skallgång	6
Förklaring	12
Glitter	16
Björkar	20
Talgoxen drog ett streck i luften över pappas axel	22

Vsebina

Soba je črtasta od svetlobe in teme	5
Iskanje	7
Preobrazba	13
Bleščanje	17
Breze	21
Sinica je narisala črto v zraku nad očetovimi rameni	23

Contents

The Room is Striped by Light and Darkness	5
Search	7
Transfiguration	13
Glitter	17
Birches	21
The Nuthatch Drew a Line in the Air Over Dad's Shoulder	23

Pär Hansson

(1970, Švedska) Izdal je pet pesniških zbirk. Njegova dela so bila objavljena v literarnih revijah in antologijah na Švedskem in v tujini ter prevedena v angleški, španski, francoski, nemški, slovaški, bosanski in estonski jezik. Za njegovo pisanje so bistvenega pomena zvočne dimenzije govora: sestavni del njegove pesniške prakse je glasno branje pesmi v akustično različnih prostorih. Živi v stockholmskem predelu Hammarbyhöjden, kjer prireja branja na svoji verandi, predava kreativno pisanje na Ljudski univerzi Gotland in je eden od urednikov pesniškega fanzina *Grass*.

Mita Gustinčič Pahor

je lektorica za švedski jezik na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in prevajalka. Iz švedščine je prevedla več leposlovnih del, med drugimi tudi poezijo nobelovega nagrajenca Tomasa Tranströmerja in roman P. O. Enquista. Pri založbi Beletrina je sodelovala pri raznih projektih, npr. pri prevajalskih delavnicah s slovenskimi in švedskimi pesniki, festivalu Dnevi poezije in vina ter urejanju antologije sodobne švedske poezije.

(1970, Sweden) He has published five collections of poetry. His works have been included in anthologies and published in literary magazines in Sweden and abroad, with translations into English, Spanish, French, German, Slovakian, Bosnian and Estonian. The spoken word is essential for his writing. Reading the poems aloud in different rooms is an integral part of his poetic practice. He now lives in Hammarbyhöjden, Stockholm, where he organizes readings on his veranda, teaches creative writing at the Folk University of Gotland and is one of the editors of the *Grass* poetry fanzine.

is a teacher of Swedish at the Faculty of Arts, University of Ljubljana, and a translator. She has translated several literary works from Swedish, among others poems by the Nobel laureate Tomas Tranströmer and a novel by P. O. Enquist. She was involved in different projects arranged by the Beletrina Academic Press, such as translation workshops with Slovene and Swedish poets, the festival Days of Poetry and Wine and editorial work with the anthology of contemporary Swedish poetry.